

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Иван Иванов Въззивно търговско дело № 20221001001075 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 821 от 6.07.2022 г. по т.д. № 2241/ 2021 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 15 състав на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ, вр. § 13, ал. 1 от ПрЗРЗИТЗ (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.) е прекратено „Индустириал груп БГ“ АД - гр. София.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от „Индустириал груп БГ“ АД - гр. София, в която са изложени оплаквания, че е неправилно.

Дружеството било обезсилило временно удостоверение № 6 и издало ново временно удостоверение № 7/ 24.08.2018 г. още преди обнародването на Закона за изменение на Търговския закон. Удостоверението било джирасано на акционера С. К., която станала едноличен собственик на капитала на дружеството. Предприети били и другите мерки, посочени в закона.

Молбата е решението да бъде отменено и да бъде постановено друго решение, с което исковата претенция да бъде отхвърлена.

Ответникът по въззивната жалба Прокуратура на Република България я оспорва като неоснователна, като моли решението да бъде потвърдено.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав съобрази следното.

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба, в която прокурор от Софийска градска прокуратура твърдял, че ответникът „Индустиал груп БГ“ АД - гр. София не бил изменил до 23.07.2019 г. устава си в съответствие с разпоредбите на § 11, ал. 2 от ПрЗРЗИТЗ (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.).

Предвид изложените обстоятелства и на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ, вр. § 13, ал. 1 от ПрЗРЗИТЗ (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.) сезирал съда с искане за прекратяване на дейността на дружеството.

Ответникът „Индустиал груп БГ“ АД - гр. София, който участвал в производството при условията на чл. 50, ал. 4 от ГПК, не взел становище по молбата.

В изпълнение на правомощията си по чл. 269 от ГПК настоящият състав на въззивната инстанция съобрази следното.

Въззивната жалба е процесуално допустима - подадена е в установения процесуален срок от надлежна страна в процеса, която има правен интерес от обжалването на подлежащ на въззивен контрол валиден и допустим съдебен акт.

Жалбоподателят не е релевирал оплаквания срещу възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка на спора, която е следната.

От справката по партидата на „Индустиал груп БГ“ АД - гр. София в търговския регистър се вижда, че новоучреденото дружество е било вписано с вписване 20101213193743 с внесен уставен капитал 50 000 лева, разпределен в 495 акции на приносител с право на глас, с номинална стойност 100 лева всяка една и 5 поименни акции с право на глас, с номинална стойност 100 лева всяка една.

С вписване 20221102093620 били вписани следните обстоятелства : разпределение на внесения капитал 50 000 лева в 500 поименни акции с право на глас, с номинална стойност 100 лева всяка една ; едноличен собственик на капитала С. П. К..

След обсъждането на установените от доказателствата факти и доводите на страните съдът приема от правна страна следното.

Съгласно допълнителната разпоредба на § 10 от Закона за изменение на Търговския закон (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.), с този закон са въведени изискванията на чл. 10, §, чл. 58, § 1, 2 и 5 и чл. 59, § 1, б. „а“ и § 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20.05. 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение

на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ, L 141/73 от 5.06.2015 г.).

В съответствие с тези изисквания е приета нова редакция на чл. 178, ал. 1 от ТЗ, според която след влизането в сила на закона „акциите са поименни“.

В § 11 от ПрЗРЗИТЗ е предвидено, че издадените до влизането в сила на този закон акции на приносител или заместващи ги временни удостоверения се заменят с поименни акции, като в деветмесечен срок от влизането в сила на закона дружествата, издали акции на приносител или заместващи ги временни удостоверения, са длъжни да изменят уставите си, като предвидят, че акциите им са поименни, заменят акциите на приносител или заместващите ги временни удостоверения с поименни акции, започват да водят книги за акционерите, заявяват за вписване промените и представят за обявяване изменените устави в търговския регистър.

Предвид преходната разпоредба на § 16 от ПрЗРЗИТЗ срокът за изпълнение на предписанията в § 11 от ПрЗРЗИТЗ изтича на 23.07.2019 г.

Съобразно § 13, ал.1 от ПрЗРЗИТЗ търговските дружества, които не изпълнят задълженията си по § 11 и нямат висящо производство по заявление за вписване на промени, се прекратяват по реда на чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ.

Прилагането на тази по своята правна природа санкционна разпоредба е обусловено от кумулативното наличие на двата елемента, които са включени в нейния фактически състав : 1) неизпълнение на предписанията в § 11, ал. 2 в срок до 23.07.2019 г. и 2) липса на висящо производство по заявление за вписване на предвидените в закона промени.

По отношение на първия елемент, съобразно правилото на чл. 154 от ГПК в тежест на ответника е да установи, че благоприятният за него факт - привеждането на устава на дружеството в съответствие с изискванията на закона, се е осъществил преди изтичането на деветмесечния срок. Обратно на неговите твърдения този факт не може да се приеме за доказан, тъй като предвид забраната в чл. 266, ал. 1 от ГПК съдът не може да формира своето убеждение от преценката на писмени доказателства, които страната е могла да посочи и представи в срок в първоинстанционното производство. Всички документи, приложени към въззивната жалба - протокол от заседание на съвета на директорите от 24.08.2018 г., временно удостоверение № 7 от 24.08.2018 г., джиرو на временно удостоверение от 25.08.2018 г., книга на акционерите книга с последно вписване от 24.08.2018 г., са били съставени преди 18.11.2021 г. - денят на подаването

на исковата молба, били са във владението на ответника, затова не са нови доказателства по чл. 266, ал.2, т. 1 от ГПК.

Настоящият съдебен състав приема, че преценката за наличието на втория елемент - висящо

регистърно производство за вписване на промени в съответствие с предписанията на закона, следва да бъде извършена към деня на устните състезания пред въззивната инстанция. Този извод произтича на първо място от правната уредба на второинстанционното производство като ограничено въззивно обжалване, чиято непосредствена цел е повторното разрешаване на материалноправния спор, при което въззивният съд трябва да установи истинността на фактическите твърдения на страните чрез събиране и преценка на доказателствата, и субсумиране на установените факти под приложимата материалноправна норма и да реши спора по същество, като съобразно собственото си становище относно крайния му изход да потвърди или да отмени решението на първата инстанция. (т. 2 от Тълкувателно решение № 1 от 9.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ВКС, ОСГТК)

На второ място - упражняването от прокуратурата на потестативното право да предяви иска по чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ, е предпоставено от изпращането на съставен от Агенцията по вписванията списък по § 13, ал. 2 от ПрЗРЗИТЗ. В § 13, ал. 1 не е посочен краен срок, до който следва да бъде преценявано наличието на всяко заявление за вписване на промени в търговския регистър. В случай че целта на закона е била агенцията да включи в този списък само образуваните до деня на изтичането на деветмесечния срок висящи регистърни производства, то не би следвало да я има разпоредбата на § 13, ал. 4, според която списъкът се актуализира на всеки 6 месеца. Следователно наличието на обсъждания правнорелевантен факт, като пречка за прекратяване на търговското дружество, е от значение не само към 23.07.2019 г., но и до приключването на съдебното производство - денят на устните състезания пред въззивния съд.

В съответствие с разпоредбата на чл. 235, ал. 3 от ГПК съдът има задължението да вземе предвид и фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право. Такъв факт, несъмнено е образуването след постановяването на обжалваното решение на регистърно производство, което приключило с вписването на 2.11.2022г. по партидата на дружеството на промени, съобразени с изискванията на чл. 178, ал. 1 от ТЗ.

Крайният извод от изложените съждения е, че поради липсата на елемент от фактическия състав на правната норма, предявеният на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

- 5 -

Поради несъвпадането на крайните изводи на настоящия състав на въззивната инстанция с тези на първостепенния съд, обжалваното решение следва да бъде отменено, като бъде постановено ново решение, с което исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на въззивника следва да бъдат присъдени разноските за платена държавната такса в настоящата инстанция в размер на 40 лева.

По изложените съображения Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 821 от 6.07.2022 г. по т.д. № 2241/ 2021 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 15 състав, **вместо което ПОСТАНОВИ**

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ, вр.с § 13, ал. 1 от ПрЗРЗИТЗ (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.), предявен от Прокуратурата на Република България - гр. София, бул. „Витоша“ № 2 против „Индустиал груп БГ“ АД - гр. София, бул. „Цар Борис Трети“ № 458, с ЕИК 131224905, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България - гр. София, бул. „Витоша“ № 2 да заплати на „Индустиал груп БГ“ АД - гр. София, бул. „Цар Борис Трети“ № 458, с ЕИК 131224905 *на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК* сумата **40** (четиридесет) лева, представляваща разноски във въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____